इह च परिश्वयो कैन्यकान्योढे संकेतात्पूर्व विरहोत्कण्ठिते । पश्चा-द्विदूषकादिना सहाभिसरन्त्यावभिसारिके । कुतोऽपि संकेतस्थानमप्राप्ते नायके विप्रस्वये । इत्यवस्थैवानयोः । अखाधीनिष्ययोरवस्थान्तरा-योगात् ।' इति कैश्चित् ।

कचिदन्योन्यसांकर्यमासां लक्ष्येषु दश्यते ।

यथा--

संके-

तथा,

धीरा

-**q**-

मेढा

ति।

ग्रव-

अष्टी

41

4=

ते।

ाया

ाया

नि-

T:,

कृतं

ार्व

H

का

₹.

g-

B

可印

'नै खड़ वयममुज्य दानयोग्याः पिवति च पाति च यासको रहस्त्वाम्। विट विटपममुं ददख तस्यै भवति यतः सहशोश्चिराय योगः॥'

तस्थाया नायिकायाः प्रियानागमने वितर्कोऽयम् ॥ अवस्था त्रयो मेदाः । अनयोः परिलयोः । अवस्थान्तरायोगादिति । प्रकारासंभवादिति भावः । तथाहि—परिलयाः पार्श्वे नायकस्य सैततमवस्थानायोगात्र स्वाधीनभर्तृकात्वम् । नायिकान्तरसंभोगेन ईर्ष्याया असंभवात्र खण्डितात्वम् । नायिकान्तरसंभोगदोषात्कान्तत्यागाः संभवेन न कल्हान्तरितात्वम् । कान्तस्य दूरदेशगमनेन मनोभवदुः खार्तत्वाभावात्र प्रोषितभर्तृकात्वम् । परालोकनशङ्कया सिज्जितवासवेश्मिन मण्डनासंभवात्र वासकस-ज्ञात्वम् । परालोकनशङ्कया सिज्जितवासवेश्मिन मण्डनासंभवात्र वासकस-ज्ञात्वम् । तथा चानयोह्नेविध्येन षडेव मेदाः । न त्वष्टविधत्वेन षोडशेति । तत्र चतुरशीत्यिकशतत्रयसंख्या नोपपन्नेति भावः । 'अस्वाधीनप्रिययोः' इत्युपद्श्वन-मात्रम् ॥ आस्तामुपदर्शितप्रकाराणां नायिकानाम् । छक्ष्येषु महाकविप्रयोगेषु ॥ न स्विद्यति । सपुष्पपत्वनं वृक्षशाखां प्रियाये यच्छन्तं नायकं प्रति नायिकाया उक्तिरियम् । अमुष्य विटपस्य । पिवति चुम्वति । पाति योषिदन्तरेभ्यो वारयित । हे विट हे वित्र कामुक । विटपं सपुष्पमालां शाखाम् । सहशोरिति । विटं त्वां

नवमानित्वाच । न खण्डितायामन्तर्भावः । अन्योपभोगळान्छितस्य प्रियसागमनाभान्वात्, प्रियायाः कोपाभावदर्शनात्, काकुवचनकातरावळोकनादिस्चितान्तरिकपक्षपात-दर्शनाच । न वासकसङ्जायामन्तर्भावः । गच्छिति प्रिये सङ्जीकरणाभावात् खेदोद्गमाच । न स्वाधीनभर्तृकायामन्तर्भावः । उत्तरक्षण पव विप्रयोगदर्शनाद् भर्तरि स्वाधीनत्वन्याधा-ताच । नाप्यभिसारिकायामन्तर्भावः । उत्साहराहित्याद् अन्तस्तापदर्शनाचेति । पतछ-सणं तु 'पतिदेशान्तरं यसा यास्यत्येवोत्तरक्षणे । प्रवस्तरपतिका सा स्यात्प्रयाणच्छेदनो- धमा ॥' इति श्रेयमिति नन्याः । इत्यवमादि रसमक्षरीविभ्रमा भ्रमरभ्रामका व्यक्ता पवे- खं काळ्यापनेन ॥

- 1. कश्चिदिति आचार्यधनिकः॥
- 2. नेति । वयममुष्य दानयोग्या न भवामः खङ्घ । किंतु या असावेशासकौ त्वित्रिया रदः एकान्ते त्वां पिवति पानं करोति पाति मदनानळसंतापाद्रक्षति च । तस्यै

१. 'कन्यकोढे' ख-ग-च. २. 'कचित्' क. ३. 'सततस्थान-' इति पुस्तकान्तरे.